

2022. december 3. szombat – Mt 9,35 - 10,1.6-8.

Szívünk érzékenysége

„Megesett a szíve rajtuk, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok, elcsigázottak és kimerültek.”

Hányszor érezzük ezt magunkon, hogy fáradtak és kimerültek vagyunk! Csináljuk a napi munkáinkat, sokszor a 24 óra sem elég, hogy minden beleférjen. Ilyenkor elcsigázottnak és egyedül lévőknak érezzük magunkat. „Pásztor nélküli juhok”-nak...

Vajon van-e olyan ember, akinek megesik a szíve rajtunk? Vagyok-e én olyan ember, aki észreveszi a másikat és megesik-e a szívem rajta? Köszönöm Istenem, hogy ennyi évtized után is létezik az ÉR közösség, ahol figyelünk is egymásra. Bár „*az aratni való sok, a munkás kevés*”, hiszen mi is egyre kevesebben vagyunk... Ujvári Józsi halála, Betti betegsége is mutatja ezt.

Drága Jézusom! Add, hogy ne csak egymásra, ne csak a közvetlen környezetünkre figyeljünk. Lehecsünk érzékeny készséggel mindenki felé, mindenhol, ahol segítségre szorulnak, ahol megfáradt, elcsigázott embereket láthatunk. Legyen olyan szívünk, mint Jézusé, akinek megesett a szíve a segítségre szorulókon...

Habos Gabi, Érd